

VELIKO BLJEŠTAVO SVETLO

Jeffersonville, Indiana, SAD

22. decembra 1957.

1 Moja tema jutros se nalazi u Novom Zavetu. Najpre ćemo čitati iz Pisma iz Mateja 1.-ve - 2.-ge glave, počinjući od 1.-og stiha. I onda takođe želim uzeti temu iz 4.-te glave, i stihovi 14 i 15. Volim da čitam Reč, zato što je Reč Bog.

A kada se Isus rodio u Vitlejemu judejskom za vreme kralja Iroda, gle, dođoše mudraci sa istoka u Jerusalem,

i rekoše: gde je car judejski koji se rodio? jer smo videli njegovu zvezdu na istoku i dođosmo da mu se poklonimo.

A onda iz 4.-te glave, i od 14.-og stiha, govoreći što se proroka tiče.

Da se ispuni što je rekao prorok Isaija:

"Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, prema moru, preko Jordana, Galileja mnogobožačka,

narod koji sedi u tami vide veliku svetlost, i onima što sede u zemlji i senci smrti, njima svetlost sinu."

2 Želim iz ovoga uzeti svoju temu: "Veliko Blještavo Svetlo."

Ovo je veoma neobičan deo Pisma. I u ovo vreme ovde ljudi obično propovedaju veoma mnogo o "nema više mesta unutra," u vreme božićnih praznika, i "Josip i Marija," i-i "rođenje Gospoda Isusa." Juče sam razmišljao da bih voleo tome prići na jedan drugačiji način, od onoga što mnogi od vas čuju na radiju i televiziji.

I dok sam razmišljao, ovo mi je došlo na um, o mudracima i zvezdi. I ono što me je zamislilo bilo je, kakve veze mudraci imaju sa Hristom? Radi toga, čitajući do kasno sinoć prдавne učitelje, sve dok nisam zaspao za stolom, pokušavajući da nađem nešto što bi donelo malo više svetla na današnju temu.

Neobično je govoriti o ovim stvarima, zato što, nakon svega, i Bog je neobičan. Bog čini stvari na neobičan način, i ponekad je to i u neuobičajeno vreme, zato što je On veoma neobičan. A i oni koji Mu služe su veoma neuobičajeni; oni su posebni ljudi.

3 Tako dok mi u ovo vreme godine, pošto usmeravamo svoje misli na Božić, stvarno je jako loše što imamo sve te mitove zvane sveti Klaus, umesto istinskog Božića kako bi to trebalo biti. Mnoga mala deca danas u zemlji ne znaju ništa više o značenju Božića do "Korpa puna igračkа, i neki mistični irvasi koji skakuću pored kuće," uče samo o tom mitu; da to čak naudi njihovoj veri, kada budu trebali da čuju istinsku Božićnu priču, da to nema nikakve veze sa irvasima, ili sa čovekom koji puši lulu, sa krznom na kragnama.

To je bilo rođenje blagoslovljenog Gospoda Isusa. I to je veoma neobično videti kako Bog radi na takav način, jer ni u jednom drugom vremenu u čitavoj ljudskoj istoriji sveta ne bi nikada tako delovao. To je moralo biti tačno baš u to vreme. I sada, na par trenutaka zavirimo malo u to vreme.

4 Bilo je to vreme kada je Irod, taj ubica, bio kralj. Moralo je tako biti; taj bezdušni čovek morao je biti kralj u to vreme, jer smo upoznati kroz Pismo da je rekao da će ubiti svu decu od dve godine pa nadole, pokušavajući da nađe Hrista. I to je trebalo biti upravo na vreme.

I onda tamo je moralo biti, u to vreme, moralo je doći do oporezivanja što je prouzrokovalo da se Josip i Marija vrate nazad u svoj rodni kraj Vitlejem gde su bili upisani, i gde je bilo zabeleženo njihovo rođenje u predvorju hrama, da bi bili oporezovani. A Hrist je trebao biti rođen u Vitlejemu, a oni su bili dosta kilometara udaljeni kada se to događalo.

5 I primetili smo opasnosti kroz koje su oni trebali proći da bi tamo stigli. Dakle, oni nisu tada imali velika plišana ambulatna kola da Mariju tamo odvezu. I oni to nisu imali kao što je to danas, da mi ne bi imali neku opravdanje. Bila je to kraljeva naredba. Nije se moglo opravdati. To se moralo sprovesti. "Kralj je tako rekao." Bez obzira u kakvom stanju je bila, ili ma šta drugo, morali su se vratiti u postojbinu. Nije bilo udobnosti za

malu trudnu majku, i nije bilo prevoza, jedino peške, ili na leđima malog magarca.

I rečeno nam je da je Josip uzeo Mariju, tu trudnu majku koja se mogla poroditi svaki čas, i da je poseo na leđa magarca. I ako je iko nekada od vas jahao magarca, znate onda kako je to neudobno jahanje. Mališa, po neravnoj stazi koja nestaje negde gore u planinama, dolazeći u Vitlejem, od dole iz Judeje, jedan veoma džombast i neravan put. Šta da mali magarac nije bio stabilan i da je pao sa tom trudnom majkom?

6 Ili, u danima kada je dolazilo jako puno putnika u njihovu zemlju, cela zemlja je radila, zajedno sa hodočasnici i putnicima, nazad u postojbinu, veoma dobra prilika za pljačkaše u tim danima. Kada bi videli neki mali karavan sa malo ljudi, ti jahači, pljačkaši su mogli dojahati i pobiti ih, i uzeti im materijalna dobra, i pobeći. Kako li je to samo bilo ovom mladom venčanom paru, sve to sa čime su imali posla, i kako je moglo biti.

A šta ako bi neke divlje zveri, jer je tada bilo lavova i mnoge su pobili, divlje životinje koje su lutale po pustinji kroz koju su oni morali proći. Šta ako bi se divlja zver zaletela prema maloj grupici, šta bi Josip mogao učiniti sa jednim štapom u ruci, i sa ženom koja je jedva mogla i da se kreće? Morali su se i s time suočiti.

7 Ali to nas teši što znamo: da naša sudbina nije u našim rukama. U Božijim rukama je naša sudbina. I On je to odredio da tako bude, i nikada ništa neće narušiti Božiji program. Mi smo određeni da stignemo.

8 I tamo nije bilo straha. A ipak, možda Marija i Josip, sami oni bili su obični ljudi, nisu bili obrazovani, i nije postojao način da oni znaju da te stvari koje se dešavaju upravo u to vreme su ispunjenja Pisma.

I isto je i danas. Dešavaju se stvari upravo u ovom danu u kojem živimo, i mnogi od nas ništa o tome ne znaju, kako se Bog pokreće.

Upravo me je pitala jedna dama koja snima ovde u prostoriji, kada ću propovedati na temu rukopis i letelice-sputnik u vazduhu. "Hoće li to biti sledeće nedelje?"

Rekao sam: "Ne znam."

Ali, ooo, videti u ovom mrakom uvijenom dobu Božiju veliku ruku kako se postojano kreće dalje. Ništa To neće zaustaviti.

9 I možemo to gledati kao da je to bilo danas, kako malo magare i dvoje putnika konačno stižu, kako dolaze usred noći preko pustinje jer je bilo vruće. I onda recimo da su se oni smestili na jednom malom brdu istočno od Vitlejema.

Vitlejem se nalazi u dolini, a tamo su mala brda. A put koji ulazi u Vitlejem, krivuda istočno od Vitlejema, i spušta se pravo kroz grad. I blizu zaokreta, gde prolazite kroz zadnju krivinu da bi krenuli niz brdo, tamo je jedna velika gomila neravnomernog kamenja poređana. I istoričari su učili da su se možda Marija i Josip tamo zaustavili da malo predahnu pre nego što su ušli tu noć u grad.

10 Pogledajmo Josipa i njegovu pažnju prilikom brige za njih, skida svoju malu nevestu sa magarca, i pomaže joj da stane na zemlju, odvodi je preko do kamena i smešta je na njega, i kaže: "Draga, tamo je taj mali gradić upravo ispod nas, gde će se naš mali pridošlica verovatno roditi."

Mogu zamisliti gledajući zvezde kako su zasvetlile upravo malo jače, dok su oni gledali na Vitlejem, istočno od njih. I dok su tamo sedeli, čudeći se dok su netremice piljili u zvezde, a stotinama kilometara istočno odande, odvijala se jedna druga scena.

Znate li da Bog deluje u Svom univerzumu. On čini da se određene stvari dogode u jednoj zemlji, gde On čini da se stvari prilagode da se poklope sa onom drugom. Tamo mi vidimo daleko na istoku, kako su nam to rekli mnogi istoričari, da su ti ljudi, ti astrolozi sa istoka, kao što mi znamo da su oni bili...

Danas oni bi bili zvani, više ili manje astronomima, ne u smislu pogađanja budućnosti; to je izrugivanje astronomije, što se naziva astrolologija. A ljudi jure ka tim stvarima, što je zaista jedna lažna predstava pravog astronoma.

11 Hampton, veliki istoričar nam je rekao, da je to bila... Da su oni bili Midio-Persijanci, ti astronomi. Hajde malo da pročešljamo njihove živote. I mi ćemo videti da su Midio-Persijanci bili upoznati sa Evanđeljem našeg Gospoda do su bili dole u Vavilonu. Da, ranije, u vreme kralja Navuhodonosora, oni su imali takve ljude kao što su astronomi

koji su posmatrali zvezde i nebeska tela. I oni su po znacima mogli reći i po pokretanju zvezda, da se dešava određeni događaj.

A kraljevi ranih doba su se savetovali s takvim ljudima da bi znali za događaje i stvari koje će se dogoditi. Bog je uvek to objavljivao nebeskim telima pre nego što On to obznani na zemlji. Bog to ispiše na nebesima.

A zvezda koju mi razmatramo, i razmišljamo o njima kao o nekim petokrakama na nebu, ali ono što one jesu su svetovi daleko veći od ovog, koje odražavaju sunčevu svetlost.

12 A ti ljudi su sigurno bili upoznati sa Evanđeljem u danima izraelskog zatočeništva, sedamdeset godina dok su bili u zemlji Haldejskoj, i sigurno, pošto je Daniel bio glavni među astrol... Taj prorok, svojom velikom mudrošću da zna kraj svih stvari, i da zna šta će Bog učiniti, a on je bio pozvan da bude nad svim astrolozima. A astrolozi su imali stare spise na koje su se vraćali, njihovih predaka. A Daniel je ubacio u to Gospodnje zapise.

I tako mi razumemo da su se oni tokom tog vremena dosta međusobno savetovali, i oni su videli mudrost i silu koju je jedini i pravi Bog proizvodio, što je bilo daleko iznad svakog astronoma ili mudraca. To je bilo dokazano tokom te noći Navuhodonosorovog odnosno Valtazarovog plesa, da niko od Haldejaca ili zvezdara nije mogao pročitati rukopis na zidu. Ali Daniel je kroz Duh i silu živog Boga to mogao. I njegovi spisi su čuvani kao svetinja, i jesu sve do ovog dana.

13 Dakle, mi ih zovemo, na istoku... Imao sam privilegiju da govorim sa njima u Indiji. I oni se danas zovu muslimani. Ali oni su zaista bili Midio-Persijanci. Indijci ih zovu... Mislim da ih zovu nečistima. A Midio-Persijanci su ustvari muslimani. I oni su ti koji su originalno bili sa kraljem Navuhodonosorem. I njihovi veliki mudraci su bili učenjaci koji su izučavali prirodne stvari, da bi obznani duhovne stvari koje su se trebale desiti.

14 Tako u tim mnogim stotinama godina, i ti manuskripti sa Danielovim učenjem, i tako dalje, oni su to morali da čuvaju.

I ono što bi oni činili u ranim vremenima uveče, išli bi gore u...?...planine. I gore usput su imali jedan zamak. I taj zamak je bio zamak mudraca. I oni bi imali svoje...? ...gozbe. A nakon gozbe oni bi izašli napolje pod nadstrešnicu ili na terasu, i tamo u nekom opservatorijskom tornju nakon što je zašlo sunce. I kao što to muslimani obično čine, klanjaju se suncu i viču: "Alah! Alaḥ!" I mnogo puta blagosiljaju sebe svetom vodicom, i tako dalje, čak i do ovog dana. Često, jedna od njima najsvetijih stvari bila je vatra. Oni su verovali da taj jedan pravi Bog živi u vatri.

I kako je to čudno znati da jedini pravi živi Bog živi u Svetlu, i da je On Vatra koja proždire.

I kako su oni palili te svete vatre, i posmatrali su tu vatru, zato što su oni verovali da je pravi Bog živeo u toj vatri, i da je On Sebe njima tako odražavao. A vatra je još bila svetlija kada se svetlost sunca spustila dole.

15 I tako oni bi išli u taj osmatrački toranj i gledali bi gore. I oni su bili dobro obučeni. I oni su poznavali svako pomeranje nebeskih tela i zvezda. Oni su pažljivo posmatrali svaki pokret.

Ooo, ako bi Hrišćani samo činili tako, ne da posmatraju zvezde, već da gledaju u Božiju Reč kako se ona otkriva. Ako bi mi to samo zapazili danas, i videli kako je Bog obećao u ovim danima te stvari koje mi tako hrabro zastupamo. Bog je obećao da će činiti te stvari kao što je isceljivanje bolesnika i velika čuda.

16 Isti Daniel koji ih je učio o tim događajima, rekao je: "U poslednjim danima ljudi koji poznaju njihovog Boga će činiti podvige." Ta Pisma se moraju ispuniti. Ako bi samo tražili... I ako ćete zapaziti, Bog jedino otkriva Sebe onima koji traže i žude da Ga vide. "Približite se Meni, i Ja ću se približiti vama," kaže Gospod. I ponekad Bog dopušta određene stvari koje će nas navesti da Mu se približimo. Jer Bog je sigurno odredio da se određeni događaji moraju dogoditi, a oni će biti otkriveni upravo kako Njegov veliki časovnik otkucava.

17 I nakon, recimo, određene noći, nakon što se gozba završila, i oni su se poklonili zalasku sunca, naša grupa odlazi gore u osmatrački toranj. I kako se velika nebeska tela počinju pokazivati na nebu, stari spisi pradavnih mudraca su bili donešeni i otvoreni, i

oni su ih proučavali, i oni su rekli, o, određene stvari koje su bile predskazane. I ta tema, možda, dugo je trajala, o padovima velikih kraljevstava, i o propasti njihovih velikih imperija, i kakvog će socijalnog satusa njihovih ljudi biti, i o ratovima, koji su pocepali svet i okupali ga krvlju svojih drugova. I kao ljudi koji duhovno razumeju samo duhovne stvari, i bilo je to razotkrivanje tih velikih dana koji su prošli, i njihove sramote, dok se sveta vatra podizala u vazduh i nestajala, da se time predstavi jedini pravi Bog.

I kako je noć odmicala do svoje sredine, recimo deset ili jedanaest sati, i dok je vojska bila gore poređana, možda pevajući svoje himne ili su se možda molili... Mi upravo ne znamo šta su oni činili a istoričari to ne iznose jasno. No, kako god, oni su morali imati jedan duhovan odnos prema tome, da proslavljaju Boga gde je bilo jedinstvo i duh.

18 Bog će doći i ka nama ovog jutra. On će poštediti život ove male drage devojčice, i mnoge vas koji ste ovde koji možda umirete od raka i od drugih bolesti, ako samo možemo dospeti u duhovno jedinstvo sa Njegovom Reči i sa Njime. Bog će otkriti Sebe. On to uvek čini.

Na putu za Emaus, nakon uskrснуća, to se desilo tek kada su Kleopa i njegov prijatelj počeli da govore o Njemu i citirala su se Pisma, i Bog u Hristu je otkrio Sebe njima. A onda kada su se vraćali, rekli su: "Nisu li nam srca gorela u nama dok smo razgovarali sa Njime duž puta?" Ima nečega u tome kada se govori o Reči...

19 I u njihovim starim beleškama, dok su čitali razne mudrace koji su umrli. I ne mogu izgovoriti pravilno ime njihove Biblije, zvali su je Zedakoah, otprilike tako, koju su oni čitali i pozivali se na te spise njihovih svetih ljudi. A mnogi od njih su bili idolopoklonici, i doneli su sramotu i grozotu na svoj narod, i bez sumnje da su ti mudraci pognuli svoje glave u sramoti. No ipak, ta sveta vatra koja je gorela je predstavljala Boga.

20 Onda mogu videti kako dolazi iz zamka jedan sa svitkom u svojim rukama. I on je to predstavio mudracima dok su sedeli u osmatračkom tornju, posmatrajući zvezde i sve ostalo kako se savršeno kreće u harmoniji, i dok su to činili iz noći u noć, upravo kako je Bog to odredio.

I dok su razgovarali o palim kraljevstvima, čitali su jedan deo iz Daniela koji je rekao: "Gledao sam dok se kamen nije odvalio od planine bez ruku, i udario je zemaljska kraljevstva i postali su kao pleva na gumnu. I taj veliki kamen je izrastao u planinu koja je prekrila celu zemlju. I Njegovo kraljevstvo će biti večno Kraljevstvo." Onda su se njihove nade usmerile na vreme kada će imperije prestati da padaju, i kada se kraljevstva više neće uništavati, jer je trebalo doći jedno večno Kraljevstvo koje je određeno od jedinog istinitog Boga.

I dok su razmišljali o tim stvarima, o Pismu, jedan mora da je pogledao gore. I tamo je bio jedan stranac među njima. Videli su Svetlo koje nikada ranije nisu videli. Bila je to veličanstvena Zvezda koju nisu, do tog vremena, ili nije bila vidljiva očima mudraca. Ali tamo je bila. Zašto? Jer Pismo se mora ispuniti.

21 Kažete: "Onda, brate Branhame, da li misliš da se Bog bavio s tim mudracima?"

Biblija je rekla u Jevrejima 1.-va glava i u 1.-om stihu, "Bog je u različita vremena i na različite načine, na razno razne načine, govorio očevima."

Takođe je pisano u Delima Apostolskim 10:35, da: "Bog ne gleda ko je ko, već On poštuje one koji žele u pravdi da Mu služe iz svakog naroda." Iako možete čak i grešiti, ipak po pravdi koja je-to je stav vašeg srca koje želi služiti Bogu, Bog će to poštovati. Tako, radi toga, denominacije nemaju crtu koju mogu povući koja će zaustaviti Boga sa nekom veroispovesti, zato što će Bog gledati na motive ljudskog srca, odande će početi delovati sa tog mesta.

22 I videli smo da su ti mudraci bili iskreni u srcu i želeli su videti tog jednog istinitog živog Boga, i očekivali su da se ispuni Njegovo proročanstvo, koje je reklo da: "Gospod će ga podići i učiniti...Njegovo Kraljevstvo neće imati kraja. Biće to jedno večno Kraljevstvo."

Bilo je to u to vreme kada je ta Zvezda, za koju znamo da se danas zove Zvezda, pojavila na nebu. Mogu zamisliti da su ti mudraci jednodušno zanemeli dok su posmatrali taj fenomen Zvezde koja je prkosila zakonima solarnog sistema, i pojavila se iz velike grupe nebeskih tela da objavi nešto što je određeno da se dogodi.

23 Nadam se da odavde možete čitati između redova i razumeti šta želimo time reći, da je Bog u ovom danu prkosio svemu da bi objavio Sebe, da je On i danas živ, i da je uskrsnuo iz mrtvih, u Svom velikom duhovnom Telu. Ova slika ovde Njegovog Bića će poraziti svakog nevernika na svetu. On je zauvek živ. Bog čini stvari na Svoj vlastiti način, neobično.

24 No, oni su posmatrali nebeska svetla, ali ovo Svetlo je izgledalo drugačije od ostalih.

I ako mi posmatramo danas, svetla tih crkava. Videli smo metodistička, baptistička, pentakostalna, i prezviterijanska svetla.

Ali Oni koji Njega čekaju, izgleda kao da je jedno drugačije Svetlo zasvetlelo, koje objavljuje Njega. On je isti juče, danas i zauvek. U Njegovoj velikoj veličanstvenoj lepoti i sili nebeskog Tela koje je postavljeno u obliku Svetog Duha, u poslednjim danima za Crkvu da objavi Njegovu silu uskrsnuća, i On je to večno i zauvek trajujuće Svetlo koje se sada nalazi među Njegovim vernicima. Ooo, kako je veličanstveno videti ono što On čini.

25 I tamo dok su oni nemo stajali, niko nije mogao reći ni reč onom drugom, jer je slava tog Svetla njih zanemela.

Ooo, kako je to danas, moj jadni oronuli prijatelju, da kada čovek koji nikada nije poznao Njegovu silu, koja daje novo svetlo i novu nadu, kada on uđe u Prisutnost Hrista Božanske Osobe, sa verom od koje zanemi od Njegovog veličanstva... To nije kao kada dođete do oltara i rukujete se sa propovednikom; niti je to kao kada uđete u bazen da bi bili kršteni, ili stajati pod plaštom da budete poštropljeni. To je ulazak u Svetlo za koje nikada niste ranije posvedočili. To je sidro Božanske vere koje naziva sve što je suprotno Božijoj Reči kao da to ne postoji. To donosi novi Život. To daje nadu onima koji umiru. To daje hrabrost slabima. To donosi isceljenje bolesnima. To donosi blagoslov onima koji nisu pod blagonaklonosti. Kako je to predivno ukoračiti u Svetlo Njegovog Prisustva. To nije mit, niti je to nešto što je neko na telesni način svojim umom smislio. Već to je dolazak direktno u prisustvo Kralja slave, u večno Svetlo živog Boga.

26 Kada se nešto dogodi što usidri tu nadu u vama, da bez obzira koliko ste nakon toga bolesni, onda apsolutno đavo nema nikakve koristi od toga da vas iskušava suprotno tome. To je zauvek usidreno. Bez obzira koliko bi vas neprijatelj pokušao navoditi da živite pogrešan život, vi ste zauvek usidreni, vi ste ukoračili u Njegovu Prisustvo, u Božansku Svetlost koja je izmenila vaše unutrašnje biće i stavila tamo radosna zvona spasenja, koja zvone u vašem srcu, o čemu svet ništa ne zna, da ste vi prešli iz smrti u Život. Smrt i njegove senke su otpale od vas, i vi ste postali novo stvorenje kada ste ukoračili u Božansko Svetlo.

27 I dok su ti mudraci stajali nemi, dok su posmatrali to Svetlo, konačno čujem kako jedan kaže drugome: "Ooo, nije li ovo veličanstveni znak da će se nešto dogoditi?"

Zaista i danas, kada dođemo u prisustvo Gospoda Isusa, to je Božanski znak da će se nešto dogoditi; Njegov veličanstveni drugi dolazak je na dohvata ruke.

I kada su gledali jedno na drugo, i nakon izvesnog vremena... Oni su To posmatrali, možda i čitavu noć. Kako je To blještalo, izgledalo je kao da je sjajnije od ostalih zvezda. Izgledalo je kao da ne mogu sa nje skinuti pogled da bi gledali u ma koju drugu zvezdu.

I siguran sam, da ako mi vidimo to veliko večno Svetlo kako nam sija u lice, onda nećemo gledati na svoje denominacije, pa da kažemo: "Mi smo Baptisti, ili mi smo Prezviterijani, ili mi smo Pentakostanci," ili šta god da je u pitanju; mi jedino gledamo u to Svetlo i živimo. On je to večno Svetlo.

28 I dok su oni To posmatrali, kada je sunce konačno izašlo... Tokom dana su spavali. Video sam ih kako sede na ulicama u Indiji sa prekrštenim nogama, naslonjeni glavom na glavu, jer bi preko dana spavali, a noću bi išli gledati zvezde, posmatrali su ma koji pokret.

29 Jedino oni koji će Ga tražiti će Ga videti. Jedino oni koji će Mu verovati će uživati Njegove blagoslove. Jedino oni koji će verovati u isceljenje će biti isceljeni. Jedino oni koji će verovati u spasenje će to imati. Sve stvari su moguće onima koji veruju. Ali najpre, to ne može biti neka telesno zamišljena ideja. To mora biti direktno otkrivenje poslano od samog Boga.

30 I dok posmatramo, nalazimo, iz noći u noć, da su oni gledali u To. Oni su

raspravljali o Tome. Gledali su u Pisma. I u istraživanju mogu videti jednog kako dolazi i kaže: "Evo još jednog Jevrejskog zapisa. To dolazi od njihovog proroka, po imenu Valam. A on je rekao: 'Da će izaći zvezda iz Jakova.'" A oni su videli ispunjeno Pismo. Ooo, kako su se njihova srca samo radovala.

I to bi trebalo načiniti i naša srca srećnima što znamo da u ovom zlom danu u kojem živimo, videti Božije svete spise kako se ispunjavaju i otkiveno nam je kao veliko pretraživačko Svetlo nad našim bićem.

31 Onda, nakon izvesnog vremena, dok su oni To posmatrali, veoma neobično ali jedne večeri je počelo da se kreće. A i mi se uvek krećemo sa Svetlom. I Svetlo je krenulo prema zapadu. Oni su brzo napakovali svoje kamile i sva svoja dobra. Poneli su i darove. I mogu ih videti kako su krenuli na put sledeći Svetlo, jer oni su znali da je to bilo nebesko Biće. To je moralo da odražava neko veće Svetlo.

Tako je to i danas, prijatelji, kada vidimo kako sija zvezda, mi znamo da je to refleksija sunca. Kada vidimo mesec kako sija, mi znamo da je to samo odraz jednog većeg svetla.

Kada vidimo kako crkva sija, mi znamo da je to odraz jednog većeg Svetla, besmrtnog i večnog Svetla. Ali kada mi sebe zamračimo, i odvratimo svoja srca, i okrenemo se od svoje vere, i kažemo: "Dani čudesa su prošli, i takve stvari više ne postoje," mi onda tako okrećemo svoja leđa Božijem večnom Svetlu.

32 I dok su oni nastavili sa lutanjem, mogu ih videti kako napuštaju planine i idu ka zapadnim padinama. Oni su pratili padine do reke Tigra, i tamo su pratili moćnu reku Tigar skroz dole dok nisu stigli u Vavilon, i pregazili su Euftrat i nastavili dole i išli rubom Palestine. Radovali su se, a putovali su noću jer je noću bile svežije pošto su putovali kroz pustinju. A druga stvar je bila Zvezda koja je sijala po mraku, jer su morali pratiti Svetlo. A Svetlo im je bilo vođa.

I dok su oni išli prema gore, konačno To je došlo do Jerusalima. Ali kada je stiglo nad Jerusalim, To je krenulo dalje. Iznenada je nestalo kada su stigli u Jerusalim, zato što je to bilo onda njihovo vreme da odsijavaju to Svetlo.

33 I dole kroz krivudave uličice te velike metropole, dole niz ulice nekadašnje skoro prestonice starog sveta, Jerusalima, nekada sedište velikog Melhisedeka, gde su veliki pradavni proroci i književnici pisali o... A tamo unutra lenji, telesni, poluošamućeni, bezbožnih života, tako da je Svetlo Evanđelja iščezlo.

A ovde su bili pagani u gradu Jevreja, vičući: "Gde je On koji je rođen kao Kralj Jevreja? Jer smo videli Njegovu zvezdu na istoku i došli smo da Ga proslavimo." Kako upadljiv događaj tog dana. Ooo, milostivi Oče, dok mi gledamo i razmišljamo: Jevreji su se toliko uspravali sve dok ti mudraci, pagani sa istoka, koji su došli iz dalekih zemalja, putujući da bi našli Kralja Jevreja, a nisu ništa o tome znali.

I danas, Bog je uzeo neobrazovane ljude, dečake i devojčice koji možda nemaju ni gramatičko obrazovanje i podigao ih je u sili Svetog Duha, koji viče u uši crkvi: "On je ovde u Svojoj velikoj sili da otkrije Sebe i da se obznani," a crkva ništa ne zna o tome.

34 Oni su došli da odaju poštovanje. Došli su da odaju čast tom Kralju Jevreja. A crkva u svom denominacijskom snu, nije znala ništa o Tome. Oni su stranci. Kako, kada te očaravajuće zveri na njihovim orijentalnim tapiserijama vise sa njih, i ti kitnjasti cvetovi. I kao što je Philian jednom rekao: "Oni nisu bili kraljevi, ali su bili-bili su dovoljno veliki da budu počasni gosti kod Kralja." I tamo su oni, sedeći na tim dostojanstvenim životinjama, dok su išli niz ulice, govoreći: "Gde je On, koji je rođen kao Kralj Jevreja?" Biblija je rekla da je ceo Jerusalim i Irod takođe bio uznemiren. Njihovo svedočanstvo je nešto pokrenulo.

Nije li danas to jako loše, da crkva ne može da izađe iz svojih gluposti njihovih teoloških treninga da bi videli silu živog, uskrslog Hrista u Njegovoj slavi, dok jedan nenaučen, neobrazovan, naddenominacijski pokret obasjava svet. Dođite i vidite slavu živog Boga. Sveti Duh se spušta upravo isto kao što je On to činio i u početku. Pisma se moraju ispuniti, i ovde je to na kraju vremena.

35 I dok su se ti mudraci kretali ulicama, oni su uznemirili od kralja sve do vratara sa svojom porukom: "Gde je On? Gde se On nalazi?" A oni nisu imali odgovor.

I danas kada su sateliti preplavili nebo, kada su znaci potpunog uništenja na dohvat

ruke, kada muškarci i žene predaju sebe grehu i žive bezbožno, ljudi viču: "Šta to znači?" A crkva nema odgovor. Ona je zaspala.

Ali Sveti Duh, Božije besmrtno i večno Svetlo, je ovde da zasija na svakoga ko To hoće i ko može primiti.

36 To Svetlo je nestalo. A oni su svedočili. I konačno su sazvali sveti sinod da bi se posavetovali na sastanku. I mudraci i proroci su ušli sa malim prorokom, malim proročkim svitkom, koji se zvao Mihej, i njegovim proročanstvom. I oni su rekli kralju: "Pisano je: 'Ti Vitlejeme, nisi najmanji među prinčevima Judinim? Već će iz tebe doći Vladar koji će vladati Mojim narodom, Izraelom.' Tako da to mora biti Vitlejem gde Hrist treba da se rodi, Kralj Jevreja."

Dakle, niko im nije morao reći kako da stignu do Vitlejema. Tako da su oni prošli kroz kapiju, i kada su napustili taj grad tame, Svetlo se ponovo pojavilo pred njima. Zvezda se pojavila. I Bilija kaže da su se obradovali neopisivom radošću. Ustvari mora da su malo klicali. Oni su se radovali neizmerno velikom radošću. Bili su preplavljeni radošću. Oni... Zvezda se pojavila da ih vodi ka njihovom konačnom, odredištu njihovog putovanja.

37 Oni su To sledili. Dakle, zapazili su da se ona nalazila na manjoj visini nego što je to ranije. To je sada upravo malo bliže. I konačno, dok su napredovali, radujući se i slaveći Boga tokom noći, vođeni rukom Gospodnjom, dok konačno ta zvezda nije došla do male štale, što je bilo jedno maleno mestašće na usponu brda, jedna pećina, i tamo se Zvezda zaustavila nad tom pećinom. I ti veliki mudraci, putujući preko godinu ipo dana na tom putovanju, putujući, posmatrajući, ništa ne sledeći, ni jedan dugi pravac nego samo Zvezdu... I kada se ona umirila, oni su ušli unutra i tamo su pronašli Bebu, Josipa i Mariju. I oni su izneli darove iz svojih riznica. Oni su Mu prineli, zlato, tamjan i miro.

Ako bi samo imali malo vremena... Hajde da se zaustavimo na tren.

38 Šta predstavlja zlato? On je bio Kralj. On nije trebao da bude načinjen Kraljem; On je bio rođen kao Kralj. On je bio Božiji večni Kralj. On je bio Kralj tako da su oni prineli zlato.

I oni su prineli i tamjan. To je miris, veoma skupocen, najbolji koji se može naći. Koje je značenje tamjana, tog mirisa? On je bio ugodan miomiris Bogu, jer On je krenuo da leči bolesne i da čini dobro: Zlato zato što je bio Kralj, tamjan zato što je bio Bogu na ugodan miomiris kao Spasitelj. Njegov Život Mu je toliko ugodio, da je Bog udahnuo u Njegovu svetost i lepotu, jer to je bila Njegova vlastita svetost koja se odražavala u Njemu.

Ooo, ako bi mi mogli biti ugodan miomiris, ako bi se Božija svetost mogla odražavati u nama, dok ne bi krenuli da činimo dobro, kao Isus iz Nazareta, dok to ne bi postao ugodan miomiris Gospodu.

Ali mi se svađamo; mi se raspravljamo; mi se uzrujavamo; mi sumnjamo; i to je razlog što to postaje smrad u Božijim nozdrvama. Naši životi, mi smo na mestima gde ne bi trebali biti i van mesta gde bi trebali biti. Govorimo stvari koje ne bi trebali govoriti. Činimo stvari koje ne bi trebali činiti. Mi se svađamo i stajemo na stranu sveta, i poričemo Hrista u velikim kritičnim trenucima. To je razlog zbog kojeg ne možemo biti ugodan miomiris. Ali On je bio, i mudraci su prineli tamjan.

39 Takođe oni su Mu dali i miro. I svako zna da je miro veoma skupocena ali gorka biljka. Miro, šta miro predstavlja? Njegovu veliku vrhovnu žrtvu, Njegovo slamanje, mladog Života na Golgoti, gde su Ga gresi sveta samleli na komadiće. Zlato, zato što je Kralj, Tamjan za njegov ugodan život ispunjen ljubavlju, i miro zbog Njegove žrtve za grešnike, što je On umro. "Tamo je On bio ranjen radi naših prestupa, udaren zbog naših greha. Kar je bio na Njemu našeg mira radi, i Njegovim ranama mi se iscelismo." Zbog toga su Mu prineli miro.

40 Budući da ih je Bog upozorio u snu, otišli su drugim putem. Nisu se vratili nazad, već njihovo putovanje je bilo završeno. Zvezda je završila svoj put.

Šta ta Zvezda znači nama danas, prijatelji. Daniel nam je dao odgovor, Daniel 12: 3. Tamo se kaže: "Oni koji su mudri i znaju svog Boga sijaće na nebu; i oni koji su mnoge privodili pravdi sijaće se kao zvezde zauvek."

41 Šta smo mi onda danas? Mi smo zvezde. Svaki nanovorođeni Hrišćanin je

svedočanstvo Gospoda Isusa Hrista, a ta zvezda odsijava silu i svetost Gospoda Isusa: da Ga odražava u Njegovom životu, da Ga usavrši u Njegovom govoru, da Ga usavrši u Njegovoj isceliteljskoj sili, da Ga usavrši u Njegovom uskrsnuću, da Ga odražava na svaki mogući način onako kako je On bio reflektovan nama od Boga Oca. Mi smo zvezde.

Gledajte. Kakva bi vi to zvezda trebali biti? Ta Zvezda nije bila vođena od Svoje sopstvene sile. Ona je bila vođena nebeskim silama Svemogućeg Boga. I ako ćemo mi ikada odražavati Hrista grešnicima, mi moramo biti vođeni od Svetog Duha. Rimljanima 8:1 su rekli: "Radi toga sada nema osude onima koji su u Hristu, koji ne žive po telu već po Duhu." Ako ćemo mi biti zvezda koja će odražavati Hristovo Svetlo da bi grešnike doveli k Njemu, mi moramo biti vođeni od Svetog Duha. Tako je.

42 I mi ne možemo biti obični. Mi moramo biti neobični. Mi ne možemo biti obični ljudi, zato što su Božiji ljudi posebni ljudi. Oni su to bili tokom svih doba.

Iako posebna, ipak Zvezda je bila briljantna, ne briljantna u smislu svetskog obrazovanja, svetskih poslova, već briljantna kao žrtva pred Gospodom. Mi padamo ničice kao što su to i mudraci učinili u Prisustvu Kralja kraljeva, da bi odražavali Njegovo Svetlo.

43 Vi ste zvezda. Svaki Hrišćanin je zvezda koje vodi izgubljene, da vodi umorne, putnikove korake, onih koji traže. Onda ta zvezda ne može biti vođena sama od sebe; ona mora biti vođena od Duha. Ona mora da odražava Božiju briljantnost u svom životu da se suzdržava od stvari ovog sveta, i da pobožno živi i trezveno u ovom životu. Ona mora odražavati Svetlo tog Velikana koje je zasijalo.

Šta onda mi trebamo činiti? Da ustanemo i da svetlimo Božije Svetlo umirućim ljudima. U dubini tame ovog sveta, mi treba da odražavamo i da sijamo Prisutnost Gospoda Isusa u Njegovoj sili uskrsnuća. Kakav je On juče, takav je On i danas, da odražavamo Njega.

44 Ali upamtite, onda ponovo ta Zvezda, kada je završila svoj put, nije primila čast. Ta Zvezda je samo dovela ljude do njihovog odredišta i pokazala im to savršeno Svetlo.

I mi, jutros kao udovi Hristovog Tela, prijatelji, mi smo Božija svetla, ali mi za sebe ne primamo nikakvu čast. Kada imamo svog pacijenta, i našu osobu koju vodimo, kada ih dovedemo, moramo se odreći svake časti i voditi ih do tog velikog i savršenog Svetla koje sija, da osvetli put svakom čoveku koji dolazi na svet, Gospoda Isusa Hrista: ne neki mit nazvan sveti Klaus, ne neka crkva neke denominacije; već to istinito i savršeno Svetlo, Isus Hrist, Sin Živog Boga.

45 Hajde da se molimo. Sa glavama pognutim prema prahu odakle nas je Bog uzeo, i jednog dana, toliko sigurno kao što zvezde sijaju uveče, i sunce koje sija danju, vi se vraćate u prah. Ako ste ovde, u vreme ovog Božića, i voleli bi da imate Svetog Duha da vas vodi do Spasitelja, i da Ga tako i prihvatite, hoćete li samo podići svoje ruke ka Njemu i reći: "Bože, budi mi milostiv. Sijaj svakodnevno na moju stazu dok njome idem. I iznad svega vodi me ka tom savršenom Svetlu, tako da se moj život može stopiti sa Njegovim i ja ću imati besmrtno i večno Svetlo."

Gospod te blagoslovio draga sestro; i tebe, moja sestro; i tebe, moj brate; i vas tamo nazad, brate; i tebe sestro; i tebe moj brate. Bog vidi vaše ruke. Ooo, ti sestro, Gospod te vidi. Da, ovde preko, dama, Gospod vas vidi, sigurno.

46 "Ooo Isuse, pošalji Svetog Duha jutros; usmeri moj jadni pogrešno vođeni život. Jurio sam i priključio sam se nekoj crkvi; bio sam Katolik, pa sam onda bio Baptista, i onda sam bio Prezviterijan. Otišao sam do Pentakostalaca. Upravo sam svuda išao. I onda sam otkrio, Gospode, da sam samo lutao; ne znam na čemu sam. Ali neka to nebesko Telo, neka to duhovno Telo Jutarnje Zvezde, veliki Božiji Duh, neka me vodi danas do mesta u Njemu gde želim biti, gde mogu svoje srce pretvoriti u jasle i staviti Ga u kolevku; da bi me On mogao voditi do - kroz sve senke, kroz smrtnu dolinu senki, da nemam strah kada dođem dole do tog puta."

Hoće li biti tamo još nekoga pre nego završimo? Bog vas blagoslovio, gospodine; i vas, gospodine; i vas, gospodine. Da, bilo je ovo veliko vreme za muškarce. Da, ostalo su uglavnom bile žene; ovog puta muškarci su dizali ruke. Sigurno, bili su to mudri ljudi koji su došli da traže, da slede to Svetlo. Bog vas želi.

47 Mala Mar...Mala Marija i Josip su otišli u grad, i tamo se rodio Isus. U to vreme su stigli mudraci, oni su dugo putovali, no konačno stigli su do svog velikog vrhunca; ta

Zvezda ih je vodila. Dakle, i vi ste želeli biti dugo vremena Hrišćani; možda ste dugo putovali. Ovo je možda vrhunac jutros, jer sada ćete Ga primiti kao svog Spasitelja dok ga spuštate u kolevku svojih srca. I još nešto pre nego završimo sa ovim oltarskim pozivom? Gospod vas blagoslovio. Veoma dobro. Hvala vam.

48 I sada, koliko bi vas ovde reklo: "Ooo Gospode, kao što mi je bilo rečeno kroz Pismo koje ne može izneveriti, da u tom 'miru' koji Ti je bio prinesen, predstavljalo je tamo izlivanje Tvog Života. 'Ti si bio ranjen radi naših prestupa, Tvojim ranama mi se iscelismo.' Ti si pretrpeo gorko bičevanje i stub za šibanje, da bi nas Tvoje rane mogle isceliti. Meni je danas potrebna Tvoja isceliteljska sila, Gospode. Hoćeš li ukloniti iz mog života sve sumnje. Ukloni to od mene, da više nikada ne sumnjam. I neka bih ponizno došao ka Tebi upravo sada i verovao Ti za svoje isceljenje." Hoćete li podići svoje ruke, vi koji ste bolesni? Bog neka vam daruje vaš zahtev, moji dragi prijatelji.

Možete li sumnjati u Njega? Sigurno ne. On stoji danas kao Istočno Dete, kao Božićno Dete, taj Božiji Sin, taj svedovoljni. On ispunjava svaki zahtev. On zadovoljava svaku potrebu za kojom vi imate potrebe. Samo Ga primite. Šta nam je rečeno da učinimo u Bibliji? "Položite ruke na bolesne i oni će ozdraviti."

49 A sada, nebeski Oče, donosim Ti ovu malu grupu ljudi koju si poslao jutros da čuju Poruku o Zvezdi, kako se Ti baviš sa ljudima iz svih vrsta životnih opredeljenja. Ti se baviš sa krijumčarem alkohola. TI se baviš sa pijanicama. Ti se baviš sa naučnicima. Ti se baviš sa domaćicom. Ti se baviš sa propovednikom. Ti se baviš sa crkvenim članom. Ti si Bog. Ti si tako velik da Te niko ne može izbeći. A oni koji su ozbiljni u svom srcu, Ti im pokazuješ milost u svim nacijama i verama.

Tako mi Ti jutros zahvaljujemo za one koji su digli ruke, nekih dvadeset do trideset, koliko vidim. I molim se, Bože, da samog ovog časa, upravo sada, da to veliko večno i besmrtno Svetlo obasja njihovu dušu, da oni nađu svoj mir za kojim čeznu i tragaju kroz pridruživanje crkvama i-i prolazeći kroz određene rituale. Ali neka bi Sveti Duh zasijao na njima.

A Isaija je rekao: "Ti ljudi se nalaze u velikoj tami, ali veliko Svetlo ih je obasjalo." Daruj, Gospode, da oni, da se to proročanstvo može ispuniti danas u tim srcima koja čeznu za Tobom. Daj im taj mir koji prevazilazi svaki razum i daje im savršeno zadovoljenje što su se sreli sa Tobom, i što su razgovarali sa Tobom, i ponudili Ti svoje živote, skroz slomljeni i iskidani, da Ti sa Tvojim zlatom, tamjanom, i mirom, njih isceliš i načiniš od njih ljude, sudove časti za Svoju sopstvenu slavu. Daruj to, Gospode.

50 A sada, bolesnima i ojađenima, postoji red koji si nam Ti predao, da mi trebamo da se molimo i polažemo ruke na njih. I Ti si rekao, poslednje reči koje su sišle sa Tvojih dragocenih usana: "Idite po celom svetu i propovedajte Evanđelje. Ovi znaci će pratiti one koji veruju; i ako budu položili ruke na bolesne, oni će ozdraviti."

Mi znamo jednu, dragu malu devojčicu koja ovde leži, koju je verna porodica poslala avionom iz Foloride, i ona se upravo sada nalazi u veoma ozbiljnom stanju. A mnoge Tvoje slugе su se već molile i mnogi lekari su je pregledali, i oni su samo klimali glavom i rekli: "Ne može više ništa da se učini." Ali toliko mi je drago da je mala majka, i oni koji su se brinuli, nisu bili voljni da prihvate jedan takav odgovor. Oni su odredili da vide da je svaki kamen preokrenut. Ako bi samo našli naklonost pred živim Bogom, onda će njihova draga ozdraviti, i živeće. Ooo, daruj to, Gospode, zajedno sa ostalima koji se ovde nalaze.

51 Mnogi sede jutros ovde, koji bi mogli ustati i svedočiti kao što su i mudraci: "Videli smo Njegovu zvezdu na istoku." Mnogi bi mogli ustati i reći: "Okusili smo Njegovu dobrotu i osetili smo Njegovu isceliteljsku silu," sa kojih je uklonjen rak, i slepoća, i hromi udovi i svakojake bolesti. I mi kličemo Njemu u slavu iz sveg grla kroz sve nacije, Gospode.

Neka bi ovi, jutros, Tvoja deca koja su jutros ovde, bila takođe sudeonici Njegovih blagoslova. Dok obavljamo svoje dužnosti kao propovednici da se molimo i polažemo ruke na njih, daruj Gospode, da oni budu isceljeni u Ime Tvog Sina, Gospoda Isusa, Koji je rekao: "Tražite od Oca bilo šta u Moje Ime, Ja ću to učiniti." Kako bi u to mogli sumnjati, ako je Bog to tako rekao? Upravo isto toliko istinito kao što se ta proročanstva iz Daniela moraju ispuniti, toliko istinito kao što je Bog živ, svaka Reč se mora ispuniti. I ja se molim da Ti to daruješ za Njegovu slavu. Amen.

52 To je moje skromno uverenje, iskrenog i poštenog srca, da ako su muškarci i žene tamo ispred, koji su podigli ruke i prihvatili Gosoda Isusa kao svog ličnog Spasitelja... Znam da se ljudi obično pozivaju da dođu do oltara. To je sve u redu. Nemam ništa protiv toga. Ali dolaskom do oltara možete uraditi samo jednu stvar; a to je, da kažete Bogu da ste zahvalni što vas je On spasio. Onog trenutka kada mislite to što ste rekli, kada ste podigli ruke, Bog vas odmah prihvata na temelju vašeg svedočanstva. Vi tako prkosite zakonu gravitacije, upravo isto kao što je i ta Zvezda prkosila zakonu sunčevog sistema.

Sunčev sistem se kreće redovnim tokom. I to je način kako se on mora kretati. Ali ova Zvezda je prkosila tome, prošla je kroz sve to, zato što je Bog nju vodio.

53 Danas redovan tok vam govori da mnogi od vas ovde morate umreti. Doktori su učinili sve što su mogli. Tako je. Ali Duh živog Boga prkosi tome, govoreći: "Ja ću te provesti kroz to." Nemojte... Možda se ne dogodi u sekundi. Oni su istrajali, gledajući u Onoga koji je bio nevidljiv. Abrahamu je dano obećanje, i čekao je dvadesetpet godina pre nego se to dogodilo, ali on je nastavio marširati dalje nazivajući sve ono što je bilo suprotno obećanju nepostojećim.

Ja ne bih stajao ovde za Božićne praznike i govorio ove stvari pred ovom malom grupom ljudi ako ne bih znao ono o čemu govorim.

54 Juče... Možda je ta žena ovde, zove se gospođa Wright. Da li ste ovde, iz New Albany-a, gospođi Wright? Mnogi od vas je poznajete. Ona je, koliko znam, dosta poznata žena u New Albany-u. Poslednja isceliteljska služba koja je bila ovde, bili su... Ne znam; to je bilo pod pomazanjem rasuđivanja tajni srca. [Prazno mesto na kaseti - Izdavač.]

Sledeće nedelje uveče, ako bude Gospodnja volja, pokušaćemo imati službu rasuđivanja tajni. Mi to ne možemo dobro obaviti nedeljom ujutro, jer videli ste, prošle nedelje ujutro, bilo je slabo, i šta se dogodilo. Razumete? Ljudi nisu stigli ovde na vreme da bi stali u red, i tako dalje, ujutro, jer ste morali prati suđe i tako dalje. Ali, nedeljom uveče, pokušaćemo, možda sledeće nedelje uveče, ako Gospod to da.

I dok je bilo u toku rasuđivanje tajni, želim pomenuti samo jedan slučaj, čim vam budem ispričao o gospođi Wright.

55 Nije mogla stići ovde. A doktori iz New Albany-a, mogu se setiti njihovih imena, ali možda nije mudro da ih pominjemo, jer često oni ne žele da ih vi pomenete. A mi pokušavamo živeti u miru sa svim ljudima, koliko god je to moguće.

I mi volimo naše lekare. Možda lekari sede ovde jutros... Ja imam puno prijatelja lekara, dobrih ljudi, hrišćana koji veruju Bogu. Oni nisu iscelitelji; oni su samo ljudi. A ono što oni mogu učiniti, fizički, oni će to uraditi. Oni upravo samo pomažu prirodi. Oni ne... Oni nameste kost, uklone smetnje, nešto poput toga. Ali Bog mora stvoriti ćelije. Bog je jedini koji može lečiti ili koji može izgrađivati tkivo; ni jedan lek to neće učiniti.

Dakle, ova žena je imala zgrušavanje krvi koje se nalazilo blizu njenog srca. Bila je u svojim šezdesetim. I toliko je otekla dok ponovo nije postala toliko velika kao što je to obično i bila. I pozvali su telefonom, i žena mi je dala slušalicu i rekla: "Bili, oni... Jedna žena želi govoriti s tobom iz New Albany-a."

56 Rekao sam: "Pa, sestro, dođi ujutro. Imaćemo isceliteljsku službu gore u zajednici."

Ona je rekla: "Moj dragi brate," rekla je: "volela bih da je mogu dovesti, ali ona ne može čak ni da se pomeri." I rekla je: "Ona upravo sada umire." Rekla je: "Za nju nema nade." I rekla je: "Čuli smo za velike stvari koje je Bog učinio preko tvojih molitvi. Hoćeš li se moliti za nju? Hoćeš li doći?"

Rekao sam: "Ne mogu doći. Ali možete prisloniti slušalicu na njeno uho."

Rekla je: "Mislim da ću moći pomeriti njen krevet dovde." I ona je pomerila krevet i privela ženu: jedva da je mogla i govoriti.

Rekao sam: "Ako ćete verovati..." Vera je suština stvari kojima se nadamo, ne samo ono što vi mislite, već ono što vi zaista znate. Vera je...

57 Rekao sam u subotu: "Kada bih umirao od gladi i ako bi me pitali..." Da će jedna vekna hleba da mi spasi život i da mi vi date dvadesetpet centi; mogao bih se radovati potpuno jednako kao da i imam taj hleb, zato što se tamo nalazi puno hleba.

I postoji i mnogo sile za isceljenje. "Ako možeš to verovati," to je tih dvadesetpet centi. Mogu se radovati, zato što, možda je hleb petnaest kilometara od mene, ali kada imam dvadesetpet centi, vera je suština stvari kojima se nadamo. Ja sam upravo toliko sretan sa tih dvadesetpet centi kao i da jedem sam hleb, iako još imam dosta da stignem do njega, da prođem uz rečna korita, i preko plićaka, i preko žbunastog rastinja, i gore uz brdo. Možda budem i još gladniji sve to vreme, dok ne počnem da puzim od gladi. Ali radovaću se svo to vreme, zato što imam u rukama dvadesetpet centi, da kupim veknu hleba, bez obzira kakvo je stanje.

Abraham se radovao dvadesetpet godina, čuvajući veru u svom srcu da je Bog u stanju da ispuni ono što je On obećao. I on je dobio ono što je tražio.

58 Draga i mila sestro. Bez obzira kakve su okolnosti u pitanju, uzmi tih dvadesetpet centi, tu veru, v-e-r-u. Uzmi to u ruke, uzmi to u svoje srce; reci: "Bez obzira šta se dešava..." Dakle, ne možeš se praviti da veruješ. Moraš to istinski verovati. "Moje dete će ostati živo, zato što je u mom srcu Bog obećao, i ja imam veru da to verujem." A onda sve ostalo se poriče. Razumete? Bog čini da se to pokrene pravo u tu oblast.

59 Ta žena me je nazvala jutros. Neki od njih su odgovorili na poziv; ona se ne bi javila. Žena mi je otišla do telefona; ona ne bi prihvatila nju. Ona je želela sa mnom da razgovara. Rekla je: "Brate Branhame, hvalim tvoje ime."

Rekao sam: "Moje ime? Zbog čega ga to hvališ?"

Rekla je: "Ooo, kada biste samo mogli da me vidite..."

Rekao sam: "Onda slavi Boga; On je bio Onaj koji je to učinio."

Rekla je: "Ovde oni... Lekari ne mogu naći ni delić te zgrušane krvi. To se razbilo i nestalo. I ja sam normalna, idem okolo potpuno zdrava, najboljeg sam zdravlja godinama unazad." Ona se zove gospođa Wright. Ona živi, i...?...(Rekla mi je ime.) negde iz New Albany, ne mogu se sada setiti.

60 Pod pomazanjem rasuđivanja tajni srca prošle nedelje, bilo je to nedelju dana, kako je stajala ovde, rekao sam: "Ne želim nikoga iz zajednice da dođe. Želim one koji nisu iz zajednice. Neka Sveti Duh govori." Ali nekako, skroz tamo negde sa jedne strane ili druge, bio je jedan mali prijatelj po imenu Hickerson, svima nama poznat brat Hickerson. On je pravi istinski trofej Božije milosti. I on se odvezao dole do nekih ljudi. Nisam ga čak ni poznavao. Ali Sveti Duh je sve to odredio. Gledao je kroz ruke nekog čoveka, sedeći tamo pozadi, a ja nisam znao ko je on bio.

Rekao sam: "Jedan mali čovek me gleda, kroz ruke tog čoveka. On se moli za nekog iz porodice, mislim da je to brat ili šurak, ili tako nešto, koji je bio na psihijatriji, mentalno je puko i nema više nade za njega da će se on ikada oporaviti." I To je reklo: "TAKO GOVORI GOSPOD. On će se oporaviti." A mali čovek je to verovao, a ja o tome ništa nisam znao danima nakon toga.

A juče su ga otpustili sa psihijatrije u Kentakiju, kao savršeno normalnog i zdravog čoveka. I naš mali metodistički propovednik, brat Collins, još jedan trofej Božije milosti... Možda je jutros ovde. Oboje njih, svi oni su možda ovde. Bili su kod mene kući sinoć, sa bratom Palmerom iz Džordžije, i rekli su da je taj momak prošao putem prema Lojevilu, nakon što su ga otpustili sa psihijatrije. Takođe postao je spašen, i išao je dole da ispravi sve pogrešne stvari koje je učinio: trofej Božije besmrtnosti.

61 On je isti juče, danas i zauvek. Ne dozvolite da vas neprijatelj prevari. Tamo je besmrtno Svetlo koje sija; to besmrtno Svetlo Isusa Hrista, Božijeg Sina. Verujte u Njega. Usidrite to u svoje srce. Primitite to kao veru.

Hajde da se molimo...?...položiću ruke na vas, pomazaću vas sa uljem, i gledajte šta će Bog učiniti.

62 Bez obzira koje su okolnosti, Isus je rekao u Marku 11:24; On je rekao: "Ako kažete toj planini: 'Iščupaj se i baci se u more,' i ne posumnjate u svom srcu, već verujete da će se desiti ono što ste rekli, imaćete ono što ste rekli."

Dakle, da samo citiram leksikon, što je originalni grčki. Evo kako to tamo piše. "Ako budete rekli toj planini: 'Podigni se i baci se u more,' i ne posumnjate u svom srcu, već verujete da će se desiti ono što ste rekli, moći ćete imati ono što ste rekli."

63 Kada ste rekli: "Planino, pomeri se," a ona i dalje tamo stoji, pa kažete: "Pa, to se

nije desilo?" Ooo, pa desilo se. Kada ste rekli: "Pomeri se planino," možda se jedno beznačajno seme peska pokrenulo, od stotine i stotine miliona tona. Jedno malo zrno se pokrenulo, ali to počinje da se dešava. Držite se te vere i posmatrajte kako će ta planina nestati. Sigurno.

Recite u svom srcu: "Bolesti, ukloni se od mog deteta. Bolesti, ukloni se od mog tela u Ime Isusa Hrista," i ne sumnjajte. Upravo tamo dobre klice uzimaju novi oklop i novo oružje i neprijatelj počinje da se povlači. On je poražen zbog Hrista u ispijanju svoga 'mira' na Golgoti, porazio je đavola u svakoj od njegovih sila. I ogolio ga je u svemu što on ima, i on je ništa drugo do jedan blef; on ne može nastaviti dalje s time, on će to učiniti.

A mi smo određeni Božijom milošću da propovedamo Evanđelje i da odsijavamo Njegovo Svetlo dok On ne dođe.

64 Dakle, Gospode, ostalo je na Tebi. Sada ćemo prozvati te ljude, i neka bi Sveti Duh došao do ove male zajednice i načini veru u svakom srcu, dok oni dolaze ovamo da se moli za njih. Neke bi oni danas napustili ovo mesto i učinili onako kako su učinili i oni mudraci kada su ponovo videli Zvezdu, nakon perioda tame, silno su se obradovali. I neka bi ti ljudi, pošto budu pomazani i bude moljeno za njih... Jakov je rekao u Evanđelju: "Pozovite starešine i neka ih pomažu uljem i neka se mole nad njima. Molitva vere će spasiti bolesnika." Neke bi se ljudi neizmerno radovali, znajući da se Božija vera probila u njihova srca i da će oni imati ono za čega se mole.

Dakle, Oče, Ti si obavio Svoj deo. A ja sam učinio sve što sam ja znao kako da postupim, samo još da položimo ruke na njih i pomažemo ih uljem. Dakle, ostalo će biti na njima. Neke to ne izneveri. Neke svaki i najmanji točkić Božijeg besmrtnog časovnika radi savršeno jutros, dok bolesni budu pomazivani. Mi to molimo u Ime Isusa Hrista, u Njegovo Ime. Amen.

Ako možete verovati, samo veruj,

Jer sve je moguće, samo...

Kako me samo ta pesma pokreće. Stotine jezika... Čuo sam kako je pagani i Hotentoti pevaju dok sam dolazio na podijum.

Ova ista žena, ista pijanistkinja, koliko ja znam, mi je odsvirala tu pesmu jedanaest godina ranije pre nego sam krenuo u službu. Paul Rider, moj prijatelj ju je napisao.

65 Isus je dolazio dole niz planinu, video je epileptičnog dečaka. Učenici nisu ništa mogli učiniti u vezi toga. On je rekao: "Gospode, smiluj se mom detetu."

On je rekao: "Ja mogu ako ćeš ti verovati, jer sve je moguće, samo veruj." To je mesto odakle je Paul dobio reči.

...samo veruj.

Samo...

Dakle, ne gledajte više na svoju bolest.

Samo ve-...(Zer ne možete to učiniti?)

Jer sve je moguće, samo...

66 Samo upamtite, On ovde stoji. On je predivan. On je to obećao. On odsijava Svoja svetla; pogledajte kako su drugi bili isceljeni. Sigurno, i vi to možete takođe. "Pogledajte na mene," slepi čovek je isceljen. Pogledajte na druge, pogledajte kako samo, moj Bože, šta je Gospod učinio.

...moguće...

Koliko vas veruje da upravo sada imate vere u svom srcu da kažete: "Verujem da je ta stvar rešena. Verujem da Ga upravo sada mogu prihvatiti. Verujem da mogu reći da ću biti zdrav. I bez obzira šta se dešava, govorim ovoj planini bolesti, 'Pomeri se i ostavi me, ili moje ukućane, ili ko god da je u pitanju.' I ja verujem da će se to dogoditi."

Gledajte samo šta će se dogoditi. Bolest će početi da se raspada. To će početi da se pomera. I kao prvo, znate, lekar će reći: "Šta se ovde dogodilo?" Tako je. Ako možeš verovati...

67 Hoćeš li doći brate Neville? Dakle, neka oni koji su u ovom prolazu ovde, pređu ovde na ovu stranu. A vi koji ste u ovom drugom prolazu, idite okolo pozadi i vrati te se okolo, ako možete, tako da napravimo jedan red. Pozivamo starešine da dođu napred da stanu sa ljudima, dok se moli za njih.

Dakle, ta mala devojčica, sićićemo dole i molićemo se za to malo dete koje leži ovde. Otićemo pravo do nje.

68 Želim da oni koji... I za druge treba da se molimo; pređite sada na ovu stranu. Želim da se ovde sada svaka osoba moli. Vi imate udela u ovome. Vratari koji tamo stoje će vas uputiti u red u koji treba da stanete.

Jer sve je moguće, samo veruj.

Ne boj se malo stado, od krsta do prestola,

Od smrti u život On je išao za Svoje vlastite;

Sa silom na zemlji, sa svom silom odozgo,

Dana Mu je za stado Njegove ljubavi.

Šta sada kažu hrišćanske zvezde?

Samo veruj, samo veruj,

Jer sve je moguće, samo veruj;

Samo veruj, samo veruj,

Jer sve je moguće, samo veruj.

69 Dragi moji prijatelji, ovde ima mnogo onih koji se sada mole za vas, dobri ljudi i dobre žene, sveti, pobožni ljudi i žene.

Moj brat Nevil stoji ovde pored mene, za koga znam da je godinama bio pobožna osoba. Ljudi koji dolaze ovamo a nisu iz grada, nazvali su me telefonom i rekli: "Ko je taj mali momak što je kod tebe pastir? Daj mi njegovu adresu; želim da mu pišem. Deluje mi kao veoma fin čovek." Tako sam sretan što mogu reći: "Jedna od najpobožnijih osoba koju znam." On živi ono što veruje i priča o tome. On ima bočicu sa uljem za pomazanje u svojim rukama. Bog ima silu u svojim rukama. Da li imate veru u svom srcu? Ako imate, onda se to mora dogoditi. Svuda tamo napolje, ovde su propovednici, pobožni ljudi će se moliti za vas. Nešto se sada mora dogoditi.

70 Nešto vas je dovelo do ovde; bila je to ta Zvezda, dakle - ta Zvezda, Jutarnja Zvezda. Dakle, primite to besmrtno, večno Svetlo, baš kao i vi, i mi pratimo taj put, želimo vas krstiti, ili ma šta drugo. Vidite? "Pomažite bolesne uljem; molite se nad njima; i molitva vere će spasiti bolesnika."

Isus je rekao poslednje reči Svojoj Crkvi: "Ovi znaci će pratiti one koji veruju; polagaće ruke na bolesne i oni će ozdravljati." Drugim rečima, reći ću to ovako da to znate: "Gde god da se propoveda Evanđelje po celom svetu, Moje sluge će polagati ruke na bolesne; i oni će ozdravljati." Tačno. Razumete?

Dakle, postoji samo jedna stvar koja osudom to može sprečiti, a to je nevera. Vidite, to nije položeno... Čak ako-ako bi brat i ja bili - čak da nismo podesni za propovedanje Evanđelja (mi i nismo, jer to je po Njegovoj milosti)... Ali bez obzira kakvi bi mi bili, to je Njegova Reč. On-On ne mora da se drži nas, već On se mora držati Svoje Reči, "Ako možeš verovati..."

71 Dakle, koliko vas će se iz publike moliti za te ljude? Podigniti ruke. Želim da vi ljudi to vidite. To je mesto odakle će za vas krenuti molitve prema nebu. A sada, neka svako pogne glavu i neka se svi mole dok brat pomazuje uljem.

72 I upravo sada ćemo imati ovu grupnu molitvu za ove ovde.

Milostivi Gospode, mi idemo napred sada kao Tvoje sluge, da obavimo dužnost propovednika. Ima ih ovde puno, Gospode, u ovom redu, koji su bez sumnje veoma, veoma bolesni. Neki od njih su blizu smrti. A neki od njih i dalje sede; na primer mala devojčica koja je došla iz Floride. Ovde su neki i iz Džordžije i sa raznih strana, iz Indianopolisa, neki preko iz Ohaja, skupili su se jutros kao grupa, čekali su ovde po hotelima i gde god su mogli, čekali na trenutak kada će se moliti za njih. Oni su bili na skupovima. Gledali su kako se Tvoja ruka pokreće i kako deluje. I upravo ovde,

sada...Gospode, udalji tu fikciju o svetom Klausu i dovedi ih do pravog Božičnog dara. Daruj im dobro zdravlje, upravo sada, Gospode, zato što su došli verujući.

I mi dolazimo, i stajemo između njih i Gospoda Boga nebesa, da bi posredovali za njih, da bi se molili i da damo svoj glas za njih. Neka niko od njih, Gospode, ne bi izneverio u veri.

Znamo da Reč to kaže. Znamo da to verujemo. Dakle, Gospode, neka oni to veruju i prime ono što su tražili. Nastupamo sada kao Hristovi izaslanici, i sa celim ovim crkvenim telom se molimo jednodušno za njihovo isceljenje. Neka bi to bilo tako. I kada odu, neka bi otišli sa neizmernom radošću zato što je Svanuće došlo na nas. Izlila se nebeska Svetlost ka nama i mi vidimo uskrslog Gospoda Isusa u Njegovoj slavi i sili. Amen.

73 Dok ona bude pomazivana u Ime Gospoda Isusa, polažemo ruke na nju i molimo se da njena bolest bude isceljena rukom svemogućeg Boga, u Isusovo Ime. Amen.

Bog te blagoslovio. Idi i primi to u Ime Gospoda Isusa.

Pošto je pomazan u Ime Gospoda Isusa, molimo da želja njegovog srca bude darovana, u Ime Gospoda Isusa.

Budući pomazan uljem, polažemo ruke na našeg brata, u Ime...

www.messagehub.info

Propovedao
William Marrion Branham
"...u dane glasa..." Otk. 10:7